

POLICHNO

Polichno se rozkládá po obou stranách potoka Šťávnice v malebné dolině či spíše údolí. Obec prochází důležitá dopravní tepna spojující Luhačovice se světem, a to jak silnice, tak i železniční dráha a daleko viditelným viaduktem. Kolem obce jsou pastviny, pole a dva lesní celky zvané Goliášova a Rybníček. Katastr obce sousedí s katastrem Újezdec u Luhačovic a je zároveň hranicí zlínského okresu s uherskohradištským. Nejvyšší kopec v obci je vrch Barák 381 m. V obci bylo dříve mnoho lomů s vápencovým pískovcem se zvláštními vápencovými deskami s krystaly. V Kopánkách býval dříve poměrně silný pramen sirné vody zvaný Sirčena. Zemědělský charakter obce tvořily především pastviny s menším procentem orné půdy.

Půdní celky nesou pojmenování na příklad: Dolní Louky, Na Rybníčku, Podhájí, Vsiska, Ledovně, Barák atd.

Polichno je slovácká obec, která se připomíná již v 13. století. Původně stávala trochu jižněji na návrší Vsiska a bývala též samostatným statkem. Z majitelů uvádíme např.: 1373 Ondřej z Polichna, Burjan z Vlčnova, Jan z Vlachovic. Trať Bohdanovy připomíná Bohdana z Polichna v roce 1400. Údolím procházela také vojska Jana Žižky z Trocnova a pod Polichnem se dlouho připomínal dub, pod kterým údajně Žižka obědval. Koncem 17. a začátkem 18. století trpěl celý kraj nájezdy Turků, Kuruců. Zvláště tehdy, když obléhali Uh. Brod, sháněly tyto hordy potravu pro své vojáky po celém okolí, také v Polichně, a to způsobem krajně nevybíravým.

To všechno byl pohromy pro obec, která se z nich dlouho těžko vzpamatovávala. Podobně tomu bylo v dobách třicetileté války i v jiných válečných dobách. Hlavním zdrojem obživy obyvatelstva bylo dříve zemědělství a později jezdilo hodně občanů za zaměstnáním do průmyslnických center, především Uh. Brodu a Zlína. V roce 1939 pracovalo v průmyslu 36 obyvatel.

V obci byla dříve kolárna, kovárna, mlýn s pilou i pálenice. Po první světové válce se začínal rozvíjet průmysl v okolí, Do Zlína jezdilo denně v každém počasí na kolech několik občanů za zaměstnáním.

Před rokem 1939 bylo v obci 5 politických stran, z nichž nejsilnější byla strana agrární a sociálně demokratická.

I v Polichně silně pocítili vládu fašistů v letech hitlerovské okupace. Ať to již byly různé sankce proti obyvatelstvu českého původu, dodávky potravin, posílání do Německa na nucené práce, zatýkání občanů to vše vyvolávalo stále napětí v obci. Na fašistické běsnění doplatil svým životem také obyvatel Polichna, komunista Jan Chromek, který zahynul v koncentračním táboře.

Všichni občané toužebně očekávali příchod osvoboditelů. Roku 1945 v noci z 30. dubna na 1. května byla obec osvobozena. Ještě před odchodem Němci vyhodili most přes řeku a kolem 4. hodiny ranní se objevili první sověští a rumunští vojáci. Radost neznala mezí. Škoda, že v posledních chvílích bojů zahynula i jedna občanka Polichna a za svobodu obce položil svůj život i jeden sovětský voják.

Po osvobození nastal pro občany obce prvořadý úkol opravit a dát co nejdříve do provozu důležitou dopravní tepnu, zničený most.

Po roce 1948 začíná socialistická výstavba obce. Již v roce 1950 bylo v obci zřízeno menšinové JZD, které velmi dobře hospodařilo, uvážíme-li, že výše odměny na jednotku se pohybovala po dobu 7 let v rozmezí 16-18 korun. 13.9.1957 se družstvo stalo většinovým a obec jako druhá v okrese se stala obcí socialistickou.

Hospodaření nového družstva již však nebylo tak úspěšné, objevily se nedostatky v práci, špatná pracovní morálka a jednotka klesala velmi prudce.

Teprve od roku 1960 dochází ke zlepšení. Od té doby úspěchy družstva rostly. V roce 1960 dochází ke sloučení družstva s JZD Biskupice pod jednotný název JZD Zálesí, které umožnilo daleko větší využití strojového parku.

V roce 1966 byl na katastru obce veliký sesuv půdy, který sice nezasáhl obec, ale veliké škody udělal na pastvinách a polních cestách. V sousední obci Maršov však byly následky sesuvu katastrofální. Další živelná pohroma, která postihla obec, byla vichřice s průtrží mračen v červenci 1969. Velké množství vody se valilo na obec ze všech stran. Velká vichřice lámala stromy, ničila střechy, úroda na polích byla zničena.

V roce 1969 byla zřízena velmi potřebná čekárna na železniční zastávce.

29.10.1972 došlo ke sloučení JZD s JZD Luhačovice v jen hospodářský celek JZD Zálesí.

Obec roste do krásy. Každoročně dochází k rozšíření a zpevnění komunikací, úpravě chodníků, osvětlení obce atd.

V roce 1975 bylo zapotřebí zrušit školu 1.-5. postupného ročníku, protože byl nedostatečný počet dětí. Ve školním roce 1974/75 školu navštěvovalo jen 14 dětí. Kromě toho je v obci prodejna potravin, pohostinství, kulturní zařízení, knihovna.

Byla dokončena kanalizace a chodníky, postaveno dětské hřiště, taneční parket, sociální zařízení ke kulturnímu objektu a generální oprava místního rozhlasu.

Občanská výstava po roce 1978 značně stoupla zvláště v lokalitě Paseky, Dolní konec a Za Nádražím. V roce 1978 byla provedena regulace potoka, na které bylo odpracováno i velké množství brigádnických hodin místních občanů. Aktivita při zvelebení obce byla velká.

Průměrně na jednoho občana bylo ročně odpracováno 55 brigádnických hodin. Byla však i jedinci, kteří měli odpracováno i více než 100 hodin.

ZDROJE

Zlínský kraj, města a obce zlínského kraje – vydavatelství Proxima Bohemia s.r.o.

LITERATURA

SIROVÁTKA, Oldřich: *Lidové balady na Slovácku*, sv. 2. Práce Slováckého muzea, Uherské Hradiště 1965

JILÍK, Jiří – Moarch „Miško“ Eveno: *Rebelové proti všednosti*. Ottobre 12, 2003